

Nezabudni svoje lôžko

list zboru s výkladom textu Marek 2,9-11 | 8.4.2020 | Tomáš Matocha

Marek 2, 9-11: „Čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy – alebo povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď! 10 Aby ste však vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi, povedal ochrnutému: 11 Hovorím ti, vstaň vezmi si lôžko a choď domov!“

0 Na čo je uzdravenému lôžko?

Milí bratia a sestry, minulý týždeň sme sa spolu s Ježišom postavili pri rybníku Betesda (alebo Betsaida) a videli sme nielen fyzicky chorých, ale všimli sme si aj chorej viery ochrnutého, ktorá bola napriek svojej nádeji na zázrak zúfalo obmedzená. Nech je naveky sláva nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, že sa nad nami stále zmiluje aj napriek našej často chabej a chorej viere! Ako sa pamätáme, na konci zmienenej pasáže v evanjeliu podľa Jána totiž bez všetkého hovorí ochrnutému: „Vstaň, zober si lôžko a choď!“ v dôsledku čoho tento vstáva, berie svoje lôžko a naozaj chodí.

Zaujímavé je, že tento pokyn zobrať svoje lôžko Ježiš povedal viacerým ochrnutým, ktorých uzdravil, ako vidíme aj v dnešnom texte z evanjelia podľa Marka. Ide o známu udalosť so spustením ochrnutého dierou v streche priamo pred Ježiša. Ježiš mu najprv odpúšťa hriechy, čo je prítomným zákonníkom proti srsti, ale my tomu rozumieme, keďže vieme, že Ježiš je Boh. Potom hovorí ochrnutému „vstaň“ a my vieme, že Boh Syn má moc uzdravovať. Prikazuje ochrnutému však aj „vezmi svoje lôžko“ podobne ako tomu u rybníka Betesda. Prečo? Má snáď Ježišova moc obmedzený účinok a očakáva, že o pár hodín prestane uzdravenie fungovať? Alebo je

to Ježišov zmysel pre poriadok, prečo nechce, aby sa tam povalovali nejaké zafúľané nosidlá? Na čo bude uzdravenému jeho lôžko, ten symbol dlhoročného utrpenia, úbohosti a bezmocnosti? Nebolo by vhodnejšie povedať radšej „vstaň, zahod’ svoje lôžko a chod““?

1 Aby nezabudol, odkiaľ ho Ježiš pozdvihol

Je všeobecne známou vlastnosťou človeka, že ťažko zabúda na krivdy, a naopak veľmi ľahko zabúda na dobrodenia. Nie inak to bolo s Izraelským ľudom, ktorý Hospodin vyviedol z egyptského otroctva. Veľmi skoro po svojom oslobodení začali šomrať a keď ich potomkov Hospodin zahrnul všetkými dobrými vecami Kanaanskej zeme, zabudli na svojho Boha napriek varovaniam ako je toto:

„Keď sa dosýta naješ a postavíš si pekné domy, v ktorých budeš bývať, keď sa ti rozmnoží dobytok a ovce, rozhojní sa ti striebro, zlato a všetko, čo máš, potom nech nespyšnie tvoje srdce. Nezabudni na Hospodina, svojho Boha, ktorý ťa vyviedol z Egypta, z domu otroctva.“ (Dt. 8,12-14)

Nie je azda práve táto ľudská zabudlivosť a sklon k pýche dôvodom, prečo Ježiš prikazuje ochrnutým, aby niesli svoje lôžka? Čo iné ako práve lôžko, by malo uzdravenému pripomínať úbohosť a utrpenie, z ktorého ho Ježiš pozdvihol? Po zvyšok života, keď mu zrak padne na lôžko, na ktorom ho nosievali, má pokorne vzdávať vďaku za vyslobodenie, ktorého sa mu dostalo. Tak bude aj jeho srdce ochránené, aby sa doň nezakradla pýcha s nevďačnosťou. K nim máme totiž rovnako ako Izraeliti sklon, akonáhle sa nám vedie lepšie a pohodlnejšie.

2 Máš odložené staré lôžko?

Každý kresťan by mal mať niekde odložené takéto lôžko. Pripomienky biedy, núdze a trápenia z ktorých ho Pán Ježiš vyslobodil. Pri niekom rozpráva o hranici života a smrti stará jazva; bývalý narkoman si možno spomenie na svoje životné dno pri pohľade na striekačku. Nech je to vec, stará fotografia alebo len jediné slovo napísané na kúsku papierika odloženom na nočnom stolíku, všetci by sme mali mať takéto "lôžko", ktoré nám budú často pripomínať veľkú milosť, ktorej sa nám dostalo.

3 Pamätaj, odkiaľ Ťa Ježiš pozdvihol

Dajme si tu námahu a povytáhuje staré lôžko z našej pamäti. Z akého rabstva Ťa Ježiš vyslobodil? Pred čím Ťa ochránil? Z čoho Ťa uzdravil? Čím všetkým Ťa v živote bezpečne previedol? Rozpomeň sa, čo všetko si s ním prežil a pýtaj si, aby Ti ukázal zásah svojej mocnej ruky aj tam, kde o tom nevieš.

O niekoľko dní si budeme na Veľkú noc pripomínať, že Syn Boží zomrel za naše hriechy. Všetky životné vyslobodenia a zázraky, ktorými nás Boh obdaril, sú totiž len útržkami jednej veľkej Božej milosti, ktorá sa v plnom svetle prejavila na Golgotskom kríži. Všetky zázraky a uzdravenia v našom živote sú odkazom pre nás, nielen že „Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi“, ale že chce každému kajúcemu sa a veriacemu povedať: "Odpúšťajú sa ti hriechy." Už si ich počul?

Nezabúdajme na to my, ktorí sme tieto slová milosti v živote počuli. Pohliadnime na svoje lôžko. Majme ich na očiach.